

то беше десятогодишна, сыну Александровому Іоанну Шишману, кой то беше петнадесятогодишень, и направиха свадба въ Едрене сосъ големо торжество.

Слѣдъ това врънасе Александръ въ Терновъ, и управляваше свое то царство въ миръ и тишина голема. Жена му беше весма злонравна, за кое то я и испъди, и зема жена Еврейска, покрестивъ я. И така жена му сосъ сына си Страшимира отиде у Видинь: зашто то Александръ Видинь даде Страшимиру, да го управлява.

По времени же отъ наущеніе матере своєю начна Страшимиръ да се непокорява отцу своему, и наречесе царь Видинскій. Но Александръ, зашто то многу обычаше Страшимира, не отиде никое зло да му направи. Унгарскій краль обаче разумѣвъ това беззаконно дѣло Страшимирово, отиде и обсъднавъ Видинь улови Страшимира, и наказа го въ една темница. Но пакъ умолень отъ баща му Александра, освободи го отъ темницата, и земавъ му едно дете въ залогъ, отиде си назадъ, въ лѣто Господне 1351.

Въ тыя времена Султанъ Мурать востана на Болгарія. А Александръ уплашисе отъ него, и даде му за жена дщера си Марія, и примирихасе. Послѣ умре Александръ въ лѣто Господне 1363, и остави трима сынове: Георгія Страшимира, Іоанна Шишмана и Асеня, и две дщери: Елена, коя то беше даль Сербскому кralю, и Марія, коя то даде Султанъ Мурату.

ІОАННЪ ШИШМАНЪ.

По Александра прія царство Болгарское второй му сынъ Іоаннъ Шишманъ, въ лѣто Господне 1363. Тога Султанъ Мурать сѣдеше въ Бруса, и